

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**DE LIEFDES VAN DON PERLIMPLIN
MET BELISE EN HAAR TUIN**
(Amor de Don Perlimplin con Belisa en su jardin)

toneelspel

1880

door

Federico Garcia Lorca

Vertaling : Josephine Soer

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1409

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE LIEFDES VAN DON PERLIMPLIN MET BELISE EN HAAR TUIN* op te voeren moet de naam van auteur *FEDERICO GARCIA LORCA* ; vert. *Josephine Soer* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1984 Toneelfonds J. Janssens/Josephine Soer
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

DON PERLIMPLIN

BELISE

MARCOLFE

MOEDER VAN BELISE

EERSTE KWELDUIVEL

TWEEDE KWELDUIVEL

PROLOOG

HET HUIS VAN DON PERLIMPLIN
GROENE MUREN MET ZWARTGEVERFDE
STOELEN EN MEUBELS.

OP DE ACHTERGROND EEN BALCON
DAT UITZICHT BIJDT OP HET BALCON
VAN BELISE.

MEN HOORT EEN SONATE.

(IS WAARSCHIJNLIJK EEN SONATE
VAN SCARLATTI VOOR GEBRUIKT.)

PERLIMPLIN DRAAGT EEN LANGE
GROENE JAS EN EEN WITTE PRUIK
MET KRULLETJES.

MARCOLFE, DE DIENSTBODE, HEEFT
HET KLASSIEKE COSTUUM AAN MET
STREPEN.

PERLIMPLIN:

Ja?

MARCOLFE:

Ja.

PERLIMPLIN:

Maar waarom ja?

MARCOLFE:

Dáárom ja.

PERLIMPLIN:

En als ik nou nee zeg?

MARCOLFE:

BITS

En zegt u nee?

PERLIMPLIN:

Nee.

MARCOLFE:

PERLIMPLIN:

Koppige booi, geef me de reden van dat ja.

PAUZE

MARCOLFE:

Twintig en twintig is veertig.

PERLIMPLIN:

LUISTERT NAAR HAAR

Ga door.

MARCOLFE:

En tien is vijftig.

PERLIMPLIN:

Verder?

MARCOLFE:

Met vijftig is een mens geen kind meer.

PERLIMPLIN:

Dá's waar.

MARCOLFE:

Ik kan doodgaan van vandaag op morgen.

PERLIMPLIN:

Nee, maar!!

MARCOLFE:

HUILEND

En wat moet u dan beginnen, moederziel
alleen?

PERLIMPLIN:

Gunst ja, wat moet ik?

MARCOLFE:

En dáárom moet u nou trouwen.

Perlimplin:

AFWEZIG

Ja?

MARCOLFE:

MET KLEM

Ja.

PERLIMPLIN:

ANGSTIG

Maar Marcolfe, luister nou es, waarom ja? Toen ik nog een kind was heeft een vrouw een keer haar man gewurgd. Een schoenmaker was het. Ik weet het nog precies. Vanaf dat ogenblik heb ik gezegd dat ik nooit zou trouwen. Ik ben meer dan tevreden met mijn boeken. Wat voor voordeel heeft het om te trouwen?

MARCOLFE:

Het huwelijk kent vele heerlijkheden, die je er aan de buitenkant niet van af ziet..... geheime heerlijkheden...nou ja, dingen die ik u als dienstbode niet kan zeggen..weet u..

PERLIMPLIN:

Ja, maar wàt dan?

MARCOLFE:

Hè, ik moet er van blozen.

PAUZE. MEN HOORT PIANOSPEL

STEM BELISE:

Liefde, liefde

Ik voel mij als een gouden vis
glijden tussen riet,
deinen op een blauwe golf,
ach toe, verlaat me niet.

De nacht verbleekt....

zeg niet, dat dit het einde is
o, zeg het niet.....

MARCOLFE:

Meneer zal merken dat ik gelijk heb.

PERLIMPLIN:

KRABT ZICH OP HET HOOFD

Ze zingt mooi.

MARCOLFE:

Dat zou een vrouw zijn voor meneer, de
blanke Bélise.

PERLIMPLIN:

Bélise....zou het niet beter zijn als....

MARCOLFE:

Nee....kom nu meteen.

ZIJ PAKT HEM BIJ DE HAND EN
LOOPT NAAR HET BALCON TOE.

Zeg: "Bélise".

PERLIMPLIN;

Bélise....

MARCOLFE:

Harder.

PERLIMPLIN:

Bélise!

DE BALCONDEUREN ER TEGENOVER
GAAN OPEN. BELISE VERSCHIJNT,
BEELDSCHOON. ZIJ IS ZEER
SUMIER GEKLEED

BELISE:

Wie roept mij?

MARCOLFE VERBERGT ZICH ACHTER
HET GORDIJN VAN HET BALCON

MARCOLFE:

Geef antwoord.

PERLIMPLIN:

BEVEND

Dat was ik.

BELISE:

Ja?

PERLIMPLIN:

Ja.

mijn verdriet nooit gekend heb.

PERLIMPLIN:

Dank u zeer, mevrouw.

MARCOLFE:

RAZEND, VANACHTER HET GORDIJN

Ik heb besloten dat wij zouden gaan....

MOEDER:

.....gaan trouwen, niet waar?

PERLIMPLIN:

Zo is het.

Wij hebben besloten dat wij zouden gaan...

MOEDER:

.....gaan trouwen, niet waar?

PERLIMPLIN:

Zo is het.

BELISE:

Maar Mama.....en ik dan?

MOEDER:

Jij bent het daar vanzelfsprekend mee eens
Don Perlimplin is een pracht-echtgenoot.

PERLIMPLIN:

Ik hoop het waar te nemen, mevrouw.

MARCOLFE:

ROEPT DON PERLIMPIN

Die zaak ik beklonken, om het zo maar eens
te zeggen.

PERLIMPLIN:

Dacht je van wel?

ZIJ PRATEN SAMEN

MOEDER:

TEGEN BELISE

Don Perlimplin bezit uitgestrekte landerij-

Die schapen gaan naar de markt. Op de markt brengen ze geld op. Geld geeft schoonheid....en schoonheid trekt alle mannen aan!

PERLIMPLIN:

Welnu?

MOEDER:

Ontroerd....ondersteboven, meneer.....
Bélise, ga naar binnen...het heeft geen pas dat een jong meisje alles hoort wat er besproken wordt.

BELISE:

Tot ziens....

BELISE AF

MOEDER:

't Is een lelietje des velds. Hebt u dat gezichtje gezien?

FLUISTEREND

U moest de rest eens kunnen bekijken!....
suikerwerk, meneer. Ach....neem het me maar niet kwalijk. Wie ben ik dat ik hoog op zou geven over haar charmes tegenover een....modern en terzake kundig persoon als u....

PERLIMPLIN:

Ja?

MOEDER:

Ja. Ik heb het niet ironisch bedoeld.

PERLIMPLIN:

Ik weet niet hoe wij onze dankbaarheid moeten uitdrukken.

MOEDER:

Oh, onze dankbaarheid!...Hoe bijzonder fijn-
gevoelig! De dankbaarheid van uw hart en
van uzelve...Ik heb het begrepen...ook
al heb ik de laatste twintig jaar niet
meer met een man gesproken.

MARCOLFE:

P.VOORZEGGEND

De bruiloft....

PERLIMPLIN:

De bruiloft.....

MOEDER:

Wanneer u maar wilt.....En toch....

ZIJ HAALT EEN ZAKDOEK TEVOOR-

SCHIJN EN SNIK-SNOKT ER WAT IN

...ach meneer, alle moeders zijn hetzelfde.
tot ziens.

ZIJ GAAT WEG

MARCOLFE:

Hè, hè, eindelijk.

PERLIMPLIN:

Marcolfe, Marcolfe, waar ben ik door jouw
toedoen in verzeild?

MARCOLFE:

In de huwelijksboot.

PERLIMPLIN:

Ik heb er een droge keel van gekregen,
breng me een glas water.

MARCOLFE FLUISTERT HEM IETS

IN HET OOR

Méén je dat nou?

MEN HOORT PIANOSPELEN. HET TONEEL
 BLIJFT IN SCHEMER. BELISE OPENT
 DE GORDIJNEN VAN HAAR BALCON.
 ZIJ IS FLIETERDUN GEKLEED EN
 ZINGT OP SMELTENDE TOON

BELISE:

Liefde, liefde!

Ik voel mij als een gouden vis
 deinen op een lauwe golf,
 ach toe, verlaat mij niet.

MARCOLFE:

Een beeld van een meid.

PERLIMPLIN:

Suikerwerk!....helemaal wit, het gezicht...
 en de rest....Zou ze me kunnen wurgen?

MARCOLFE:

Een vrouw is zwak als je haar goed weet
 aan te pakken.

BELISE:

Liefde.....

De nacht verbleekt
 zeg niet dat dit het einde is,
 oh, zeg het niet

PERLIMPLIN:

Wat zegt ze, Marcolfe? Wat zegt ze toch?

MARCOLFE LACHT

Wat mankeert me? Wat mankeert me toch?

DE PIANO SPEELT DOOR. EEN ZWERM
 VOGELS VAN ZWART PAPIER VLIEGT
 VAN HET BALCON.

EERSTE TABLEAU

DE SLAAPKAMER VAN DON PERLIMPLIN
 IN HET MIDDEN EEN GROOT BED MET
 BALDAKIJN EN PLUIMEN. ZES DEUREN.
 DE EERSTE DEUR RECHTS DIENT VOOR
 OPKOMEN EN WEGGAAN VAN DON P.
 HET IS ZIJN HUWELIJSNACHT.
 MARCOLFE STAAT MET EEN KANDELAAR
 IN DE HAND BIJ DE EERSTE DEUR
 LINKS.

MARCOLFE:

Goede nacht.

STEM BELISE:

TUSSEN DE COULISSEN

Goede nacht Marcolfe.

DON PERLIMPLIN KOMT OP. HIJ IS
 SCHITTEREND GEKLEED.

MARCOLFE:

Ik wens mijnheer een goede huwelijksnacht.

PERLIMPLIN:

Dank je, Marcolfe.

ZIJ GAAT WEG. PERLIMPLIN LOOPT
 OP ZIJN TENEN NAAR DE KAMER ER
 TEGENOVER EN BLIJFT OP DE
 DREMPEL STAAN KIJKEN.

Bélise, met al die kant die om je heen
 schuimt zie je er uit als een golf en ik
 voel weer dezelfde angst voor de zee, die
 ik als kind had! Sinds je terug bent uit de
 kerk is het hele huis vol geheim gemurmel,
 het water wordt vanzelf lauw in de glazen...
 Ach Perlimplin,...Perlimplin...waar ben je?

HIJ LOOPT TERUG OP ZIJN TENEN
 EN GAAT AF. BELISE KOMT OP. ZIJ
 IS GEKLEED IN EEN NACHTHEMD :
 RIJKELIJK VOORZIEN VAN KANT.
 HAAR HAREN ZIJN LOS EN HAAR ARMEN
 ZIJN BLOOT. ZIJ HEEFT EEN ENORM
 HAARNET OP HET HOOFD DAT AFHANGT
 TOT OP HAAR VOETEN EN DAT VOL ZIT
 MET KANTEN EN ENTREDEUX

BELISE:

De meid heeft deze kamer met thijm geparfu-
 meerd en niet met kruizemunt, zoals ik had
 gevraagd....

ZIJ LOOPT NAAR HET BED

En ze heeft ook niet de mooie linnen lakens
 gebruikt, die Marcolfe heeft....

OP DIT OGENBLIK KLINKT ER ZWOELE
 GITAARMUZIEK. BELISE KRUIST DE
 HANDEN OVER DE BORST

Ach, hij die mij vurig zoekt zal mij ook
 vinden. Mijn dorst is niet te lessen, even-
 min als de dorst van de stenen maskers die
 water spuwen in de fonteinen.

DE MUZIEK GAAT DOOR

Lieve God, wat een heerlijke muziek! Wat een
 muziek! Hij doet denken aan warm zwanen-
 dons....ah....ligt het aan mij? Of ligt het
 aan de muziek?

ZIJ SLAAT EEN GROTE ROOD FLUWELEN
 CAPE OM EN IJSBEERT DOOR DE
 KAMER. DE MUZIEK ZWIJGT. MEN
 HOORT VIJF KEER EEN FLUITSIGNAAL

Ze zijn met vijven!

PERLIMPLIN KOMT OP